

MS kategorií do 14, 16 a 18 let, (Montevideo, Uruguay)

Závěrečná zpráva

Poznámky Vlastimila Babuly:

K organizaci:

1. Chybějící potvrzení

Až na letišti v Mnichově jsme se při check-in dozvěděli, že cestující mladší 18 let potřebují k vycestování mimo Evropu písemný souhlas rodičů. Pustili nás dále do Madridu na telefonický souhlas jednoho z rodičů s tím, že bez písemného potvrzení nás z Evropy nepustí. Naštěstí to po nás však nikdo nechtěl. Tuto věc je třeba mít v budoucnu na paměti.

2. Doprava

Chápu, že svaz šetří každou korunu. Nic proti tomu, ale cena letu by neměla být jediným kritériem. Podle mě by se měla zvážít i "šikovnost" letu, hlavně počet přestupů a délka čekání. Náročný, únavný let nás stál spoustu sil a Karin Němcová měla zřejmě kvůli tomu dva dny problémy. Noční autobusové spojení do Mnichova je taky sporné, díky tomu jsme strávili dvě noci na cestě. Zeptám se. Byl by ten, kdo cestu naplánoval pro jiné, ji také ochoten sám absolvovat?

Dále, poslední kolo se hrálo ráno a většina výprav ve večerních hodinách odlétala. My jsme však odlétali až na druhý den večer. Tady by podle mě bylo vhodnější cestovat jako většina, den navíc nebyl v podstatě k ničemu a ušetřily by se nějaké peníze.

Poslední věc, doprava z Mnichova domů, do začátku turnaje nebyla zcela vyřešena. Pan Švanda, jehož bratr svým autem vezl část výpravy domů, měl svou představu, svaz naopak svou. Vyjasňování těchto představ bylo trochu nepříjemné a únavné. To by mělo být zařízeno před akcí.

3. Ubytování

Mám na mysli ubytování trenérů, podle mě by měli mít jednolůžkové pokoje. Já jsem s Petrem Piskem dobrý kamarád, takže jsme žádné problémy spolu vyjít neměli, ale i tak by se jednolůžkové pokoje hodily. Máme přece jen mírně odlišné denní rytmy a oba by jsme si na jednolůžku lépe odpočinuli. A jejich vhodnost na přípravu je jasná, takto jsme byli nuceni pracovat na posteli a případně využívat pokoje mladých, abychom se vzájemně nerušili. Rozumím však, že tady byl cenový rozdíl vysoký a že je potřeba postupovat uváženě.

Obecné postřehy k hráčům:

1. Nadšení

Dnešní doba je plná různých zajímavých lákadel, mám na mysli hlavně počítače, mobily a internet. Hodně mladých tomu podlehne a je to jen na škodu. Chceme-li vychovat silné hráče, je potřeba mladé inspirovat, vzbudit nadšení ke hře a lásku k šachu.

2. Počítače

Počítač je obecně dobrý sluha, ale špatný pán. Mladí ho často špatně používají, kdy za ně myslí a jim pak chybí vlastní názor. Analýza sehrané partie často u nich probíhá tak, že to dají stroji a jen se podívají, kde měli hrát lépe. To je v podstatě k ničemu. Partii by měli nejprve analyzovat sami, jen tak se zlepší. Navíc si vytvoří vlastní názor a mohou tak jít ve vývoji vlastní cestou.

3. Šachovnice

Mladší generace už v podstatě nepoužívá v přípravě šachovnici, ale jen počítač, což je podle mě na škodu. Já jsem teoretickou přípravu na soupeře dělal tak, že jsme si možné zahájení prošli na šachovnici a řekli si obecné věci. Důraz jsme kladli na lidské rozehrávání pozic, nikoliv počítačové. Broušení teoretických variant jsme nedělali nikdy, považuji to za nevhodné, mnohem lepší je pozici rozumět, ideálně libovolně. Volbu zahájení jsem nechal vždy na nich, ukázal jsem jim svůj pohled, různé možnosti s přihlédnutím k osobnosti soupeře a turnajové situaci. Sehranou partii jsme samozřejmě analyzovali na desce, to je jasné, ale beze mě by to zřejmě neudělali.

Vlastimil Babula

Poznámky Petra Piska:

Na úvod bych rád za nás oba svazu poděkoval za možnost jet na tak významnou akci. MS mládeže v roli trenéra bylo pro nás oba premiérou. Jsem velmi rád, že jsem mohl strávit čas v Uruguayi právě s Vlastíkem a mohu jen svazu doporučit jeho další využití pro práci s mládeží. Výborná herní úroveň, vynikající charakter, pracovitost, klid, snaha vyjít max. vstříc...velká pochvala!!

Organizace - zpočátku jsem byl z té spousty informací dost nervózní, ale nakonec si myslím, že jsme to ve spolupráci s manažerem reprezentace a sekretariátem (panem Petrasem) zvládli relativně v pohodě. Je možné se zamyslet nad možným zjednodušením organizace akce (Sekretariát – manažer – hráči a rodiče (indiv. trenéři) - vedoucí výpravy – trenér).

Letenky - cesta tam byla bezproblémová, cesta zpět se nepodařila díky zpoždění letu ze Sao Paula o 35 minut, díky čemuž jsme nestihli let do Mnichova. Museli jsme tudíž ve Frankfurtu čekat přes pět hodin na další let – obzvláště problematické bylo čekání pro řidiče aut, kteří nás čekali v Mnichově.

Dvojlůžkový pokoj – doporučuji pro příští akci bez diskusí jednolůžkový pokoj pro trenéry. Pokud je to finančně nedostupné, tak doporučuji celkovou analýzu těchto výprav tak, aby byl jednoznačně viděn smysl.

Obecné poznámky k reprezentantům:

Jsem velmi rád, že jsem mohl poznat Uruguay a strávit dva týdny s naší mládeží, která mě donutila k velkému zamyšlení. Je evidentní, že máme co do činění se zcela novou generací, která častokrát, díky závislosti na wi-fi, funguje zcela mimo naše chápání. Jsou to do jednoho chytří mladí lidé, kteří ovšem využívají svůj potenciál velmi omezeně, což je dle mého názoru velká škoda. Myslím si, že je třeba vedením sekce mládeže hluboce analyzovat současnou situaci - hledat příčiny menšího zájmu o hru, o trénink, důvody klesající motivace... a pokusit se najít cestu, jak dále.

Závěrem:

Jak jsme již napsali na NSS, tak naším cílem bylo vytvořit v týmu výbornou atmosféru na bázi důvěry a ze šachového hlediska spíše ukázat směr či cestu, jakým by se jejich vývoj měl ubírat. Věříme, že alespoň některé jsme dokázali inspirovat!!

Petr Pisk